

gen deraf bliver, at under Strejke eller Lockout kan Kasserne endogsaa, hvor disse Interessestridigheder har landsomfattende Karakter, holdes aabne gennem Uger, og naar Afgørelsen falder, indstilles Konflikten paa dette specielle Omraade eller paa dette særlige Sted for kort efter at udbryde paa et andet Omraade eller et andet Sted. Det er forstaaeligt, om der i vide Kredse af Befolkningen har opsamlet sig megen Utilfredshed med denne Ordning; det er saa meget mere forstaaeligt, som den hidtil gældende Lov udtaler, at Understøttelse ikke maa udbetales under Strejke eller Lockout til Personer, der omfattes af samme.

Det er netop Spørgsmaalet om, hvilke Personer der omfattes af en Strejke eller Lockout, som foranlediger denne Undersøgelse og derigennem bevirker det Forholds Indtræden, som jeg her har omtalt. Efter min Opfattelse vil det eneste rette, det eneste neutrale overfor Arbejdsstridigheder med Hensyn til Kassernes Forhold være, at Kasserne lukkes ved Stridens Udbrud, indtil det er afgjort, hvilken Betydning Striden har for Beskæftigelsesmulighederne. Gør man dette, vil man langt hurtigere faa de fornødne Oplysninger frem til Afgørelse af Sagen, og de arbejdsløse, som hører ind under Kasseafdelinger, der igen aabnes, vil naturligvis da faa Understøttelse udbetalt for den Tid, Afdelingen har været lukket, medens en Tilbagebetaling af Understøttelser, som er udbetalt, til Trods for at man erkender, at Kasser eller Afdelinger burde have været lukket straks, naturligvis vanskeligt kan opnaas. De nærmere Regler for Afgørelsen af, hvilke Kasser eller Afdelinger af Kasser der kan genaabnes, naar en Konflikt er udbrudt, og Kasserne som Følge deraf har været lukket, fastsættes af Indenrigsministeren efter Indstilling af Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg og for 3 Aar ad Gangen. Man naar gennem dette efter min bedste Overbevisning til en Ordning, som er neutral i Striden og egnet til at bortfjerne de uheldige Virkninger i Befolkningen med Hensyn til Arbejdsløshedskassernes Virksomhed under Konflikter, som alle, der har haft med slige Sager at gøre paa den ene eller anden Maade, kender til.

Endvidere foreslaas det, at der under en Konflikt ikke skal kunne udbetales Understøttelse til arbejdsløse, som sidst var beskæftiget ved en af de Virksomheder, der er konfliktberørte. Det er en Bestemmelse, som hidtil ikke har været at finde i Arbejdsløshedsloven, men som har været anvendt i Praksis, idet den findes i den Anordning, som fastsætter, hvorledes Direktoratet vil

have at forholde sig overfor Kasserne under Strejke eller Lockout, og dertil er føjet det i og for sig selvfølgelig, at der heller ikke skal kunne ydes Understøttelse til andre Arbejdere ved konfliktberørte Virksomheder, hvis Arbejdsløshed er en direkte Følge af Konflikten.

Hidtil er man stødt paa Vanskeligheder i visse Tilfælde, hvor Talen var om Aldersrentenydere eller Invalidere rentenydere, som blev arbejdsløse. Hvad de sidste angaar, er det jo Personer, hvis Erhvervsevne er nedsat under en Trediedel af det normale, og ved Tilstaaelse af Invalidere forekommer det mig, at de paagældende er sat udenfor det Omraade, Arbejdsløshedskasserne beskæftiger sig med; der bliver da heller ikke fremtidig Mulighed for, at der paa dette Punkt kan opstaa Usikkerhed, idet Invalidere rentenydere ikke faar Adgang til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det samme gælder i Virkeligheden Aldersrentenydere, thi Aldersrenten er jo Udtryk for Samfundets Erkendelse af, at vedkommendes Erhvervsevne paa Grund af Alder paa væsentlig Maade er nedsat. Dog kan der naturligvis være Forhold, som vilde gøre det urimeligt at nægte at udbetale Arbejdsløshedsunderstøttelse, hvis en saadan Aldersrentenyder bliver arbejdsløs; en Ventilbestemmelse vil man finde i Lovforslagets § 17.

Endvidere er der i denne Paragraf indsat en Bestemmelse om Udbetaling af Arbejdsløshedsunderstøttelse til saadanne Personer, som skylder Underholdsbidrag til Børn, fødte enten indenfor eller udenfor Ægteskab, Underholdsbidrag, som denne eller hin Kommune; der dertil har Pligt, har maattet dække. Overfor saadanne Personer kan den Kommune, som har gjort Udlæg, kræve af Arbejdsløshedskassen, at den paagældende Persons Arbejdsløshedsunderstøttelse kun udredes med de to Trediedele af det vedtægtsmæssige, medens Kommunen har Krav paa den ene Trediedel til Fyldestgørelse af de Krav, som den har paa vedkommende. Der er under Forvaltningen af den gældende Arbejdsløshedslov nu og da indtraadt Vanskeligheder overfor Personer, som har faaet Fattighjælp med Fattighjælps Virkning, idet den nugældende Lovs Bestemmelser om, at det her er fast Fattighjælp, der er det afgørende, har givet Anledning til Fortolkningsvanskeligheder. Det foreslaas nu, at saadanne Personer, som gentagende har faaet Fattighjælp med Fattighjælps Virkning i de sidste tre Maaneder, før Ledighedsanmeldelse finder Sted, ikke skal kunne faa udbetalt Arbejdsløshedsunderstøttelse.